

[Niels Helveg Petersen]

rørende de så forkætrede multinationale selskaber, hvis man har mulighed for at følge deres aktiviteter ikke kun i det enkelte land, men på europæisk basis – og i sidste instans også med oplysninger om deres aktiviteter uden for det europæiske område.

Hjortlund Christensen (DR):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til disse to forslag, blot sige, at de er baseret på et EF-direktiv, og det er som bekendt ikke retsforbundets livret.

Der tales så meget om moder- og datterselskaber, noget stort og noget mægtigt, men den lille danske virksomhed, som af mange grunde foretrækker at køre som et aktieselskab, kan jo bare værgø blive til et anpartselskab og i øvrigt betale de omkostninger, der følger med. Det står jo ganske klart og uskyldigt med nogle små, søde tal, at man kan bare forhøje sin aktiekapital fra 100.000 kr. til 200.000 kr. Hvis man nu ikke lige går med de penge i lommen, så er det egentlig ret vanskeligt med den rentehøjde, vi har, og den likviditetskrise, vi har. Det vil med andre ord sige, at de små danske virksomheder, som i tidernes morgen måske er startet med en aktiekapital på 10.000 kr. – som der i sin tid var hjemmel for – skal pustes op. Kort og godt: det skal være stort, det skal være europæisk.

Med hensyn til medarbejderrepræsentationen er jeg meget spændt på at se udvalgets resultat. Jeg tænker her på, hvordan EF-familien i den konstellation, vi har, vil klare disse problemer. Vi vil fra retsforbundets side nøje følge resultaterne af udvalgsarbejdet, selv om vi ikke er medlem af udvalget.

Efter at være kommet igennem det store materiale, som disse to lovforslag er ledsaget af, må jeg dog give udtryk for, at der også er positive ting deri, der absolut er forbedringer af den danske lovgivning, og det skal ministeren i al fald ikke have utak for.

Wilhelm (VS):

Der er, som nu mange gange sagt, to ting, der har ligget bag disse lovforslag. Det er for det første en EF-følgelovgivning, der tilstræber en harmonisering. Det får selvfølgelig ikke os til at synes, at det er mægtig fint, det hele, og det konkrete indhold i det kan vi ikke se at vi har nogen interesse i at støtte.

Der kan komme nogle morsomheder ud af det med disse regler for apportindskud osv., hvor jeg sagt i parentes nok synes at man fra starten kunne have taget hensyn til de skattemæssige problemer, der vil dukke op, men hvor morsomhederne især knytter sig til, når man vil til at vurdere, om de indskudte ting nu er egnede til at danne grundlag for selskabets virksomhed med det anmeldte formål. Når man ser, hvor mange selskaber der rent faktisk anmeldes under navnet YNF – Yderligere Navn Forventes, intet formål – så kan det nok have sine vanskeligheder. Eller når man ser på Saharas Paraplyudlejning, og hvad de nu hedder, de forskellige selskaber. Om det er galocher, der dér vil være passende til det anmeldte formål, det skal jeg ikke kunne sige. Men det bliver selvfølgelig ministeriets problem og registerets problem.

Den anden side af forslaget, som der er nok så megen grund til at diskutere, er det, der så smukt hedder en styrkelse af medarbejderrepræsentationen. Hvordan har det så virket siden 1973? Hr. Kjølgaard siger, at det har virket udmærket set med det konservative folkepartis øjne – og dermed, må man formode, også med virksomhedsledernes og ejernes øjne – og det kan ikke undre. Fem år under den værste krise, ikke ét eksempel på, at disse medarbejderrepræsentanter har kunnet forsvare de ansattes interesser, ikke ét eksempel. Derimod masser af eksempler på, at de har kunnet tjene som og er blevet brugt som talerør for ejerne og for ledelsen, f. eks. omkring indskrænkning af virksomheden, omkring fyringer osv. De har tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, de får, tavshedspligt også over for dem, der har valgt dem, osv. osv. En situation, som direkte har medført, at nogle af dem har nedlagt deres mandater, og at nogle er blevet trukket tilbage af dem, der har valgt dem – ud fra den opfattelse, at det var værre at have dem siddende dér end ingenting at have. Det kan kun bekræfte os i den holdning, vi har haft til denne såkaldte medarbejderrepræsentation fra starten. Den er mere end noget andet et forsøg på at bilde folk ind, at de er i samme båd, at afsvække lønarbejderne over for ledelsen og ejerne. Sådan har den rent faktisk virket, og vi har heller ikke fidus til den udvidelse, man her taler om.

Men det gør selvfølgelig ikke, at vi er aldeles uinteresserede i, hvad det så er, man